

Εἰς τὸ ὑπὸ Λερεανδ περιγραφόμενον ἐνθ' ἄνωκ. (ἀρ. 107) βιβλίον:
« ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΝΟΤΑΡΑ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ, ΚΑΙ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΤΟΥ
ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ, ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΤΩΝ ΙΕΡΟ-
ΣΟΛΥΜΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ, ΚΑΙ ΕΦΑΙΡΙΚΑ... ΕΝ ΠΑ-
ΡΙΣΙΟΙΣ, 1716... » δημοσιεύεται, κατ' αὐτὸν, εἰς τὴν ἀρχὴν
τοῦ βιβλίου εἰμὴν τοῦ χρυσάνθου Νοταρᾶ καὶ ὑπ' αὐτὴν
τὸ ἐπίγραμμα:

« Οὗτος, ὃν εἰσὸράεις ὅπ' ἄμυρᾳ ἀρτέντα μαθήσει
αἰθερίων χθονίων τ' ἰδθ' ὁ χρυσάνθος ἔει.

Ν. Β. (= Νιμώχας Βουβούγιος). »

Ἐπίσης ἐν τῷ φάλλον 4^ο δημοσιεύεται: «Τῷ πολυμαθεστάτῳ συγγραφεῖ τῆς περὶ Γεωγραφικῶν καὶ Ἐμφανικῶν πολυῖστος βιβλίου χρυσάνδῳ πρεσβυτέρῳ καὶ ἀρχιμανδρίτῳ τῷ Νικαρά Ν. Β.* Ἐπιγραμμα»

Ὡ πόθεν ἀνδρῶν ἴδες ἄστεα καὶ νόον ἔχων,
ὄλβιε, παντοδαπῆς τεύχευτος σοφίης!
Ἀρχεῖον, Θρήνην, Δαμῶν, Βασαβῶν, Ἰταλῶν τε
καὶ Ἀσσηνοριδῶν μάρτυρες εἶσε πόλεις·
μᾶλλον Παρισίων μάρτυς μεταλῶνυμον ἄστυ,
ἔνθα σε καθεῖνος δαύμαθεν ὑψίστος.
δέσμευον ἰδμεσύνῃ καὶ γῶσαν δαύμαθεν, ὥς μιν
οἴεσθ' ἔσθλ' εὐμειδὲν εὐλαχόμενα κηλεῖν.

✓.

[* Νικολάου Βουβουλίου]

Οὐ γ' οἶν καὶ μέγα χαῖρε, χρύσανθε, εὖ χρύσειον ἄνθος,
ἥ δ' ἔν μάλα πλείων ἐπ' ἐλεμάνων χαρί-ευν.
ζῶον ἄεθρ δένδρον σε μυκήσῃ χρύσειον· ὥς γὰρ
γράμμασιν ἠδὲ λόγοις καρποφόρος τελέθει >>

Τοῦ ἐπιγράμματος τούτου ἀνιστάται λατινικὴ μετάφρασις.